

det i Kontrakten skal være angivet, hvem der er Tilsynsmand for vedkommende Arbejdssted, for at Arbejderne kunne faa let Adgang til at henvende sig til den, der har Tilsynet, og forebringe mulige Klager, der saa ad den Vej kunne imødekommes.

I § 9 foreslaa vi, at Arbejdsløn og Arbejdstid skal være det, der er gældende i vedkommende Arbejdsfag eller paa vedkommende Egn, og at det Tilgodehavende, Arbejderen maatte have ved Kontraktens Ophævelse, skal udbetales af den anden Part, Godsejeren eller hvem det nu er, der har Arbejderen i sin Tjeneste.

I § 10 foreslaa vi, at der til hver voksen Arbejder skal forefindes en Seng. Det forekommer os stridende mod Tidens Aand, at to Arbejdere kunne lægges i den samme Seng. Jeg vil i alt Fald nok sige, at det ikke maa være særlig hyggeligt at blive lagt i Seng sammen med en Balotti eller en ligesindet, og at det derfor er en ganske rimelig Fordring, at der til hver voksen Arbejder skal findes en Seng.

I § 13 foreslaa vi en Bestemmelse, hvorefter Tvistepunkter, der opstaa, altsaa ogsaa Tvist foranlediget ved, at en Arbejder har opsagt sin Kontrakt, kan underkastes Mægling, saa at der er Mulighed for at forhindre Ophævelsen af Kontrakten, og at alle Tvistepunkter i øvrigt kunne underkastes Mægling. Den Mægling, Loven oprindeligt tilsigtede vedrørende andre Spørgsmaal, skal ogsaa kunne anvendes, naar Arbejderen opsiger Kontrakten. Det kunde jo skyldes rene Misforstaaelser, som maaske var til at klare, naar Politimesteren eller Tilsynsmanden kom til Stede og mæglede mellem Parterne.

Endelig foreslaa vi en anden Affattelse af § 15's Begyndelseslinie. I den nugældende Lov bestemmes, at den, der ved Løfter eller anden Paavirkning retsstridigt bevæger udenlandske Arbejdere til at udeblive fra Arbejdet, ifalder visse Bøder. Vi gjorde i sin Tid opmærksom paa — og stillede Forslag i den Retning —, at det her burde gøres tydeligt, hvem man sigter til. Vi foreslaa derfor her at sige tydeligt: „Arbejdsgivere, Agenter, Fæstemænd eller andre Personer i lignende Stillinger“, der søge at bevæge udenlandske Arbejdere til at forlade Arbejdet, ifalde disse Bøder. Det forekommer os nemlig ganske urimeligt, at f. Eks. en Arbejder, der foreslaar en anden at opsigte eller forlade sit Arbejde, skulde ifalde Bøde, fordi det kunde bevises, at det var ham, der havde bevæget vedkommende Polak til at søge andet Sted hen. Dem, man sigter til, er utvivlsomt

kun saadanne Agenter, der skaffe sig selv en Fordel ved at bevæge fremmede Arbejdere til at forlade deres Arbejde, ikke andre.

Endelig foreslaa vi i § 18, at Indenrigsministeren skal beskikke en eller flere sprogkyndige Tilsynsmænd. I den gældende Lov hedder det, at Ministeren kan beskikke saadanne Tilsynsmænd. Det forekommer os absolut nødvendigt, at der beskikkes nogle. Nu erkende vi, at det kan have sin Vanskelighed at bestemme, at der skal beskikkes ret mange, for det er jo ikke overvældende mange her i Landet, der kunne Polsk eller Russisk. Men det er i det mindste muligt — det ved jeg for sikkert — at finde en enkelt, der kunde beskikkes til Tilsynsmand, og foreløbig kunde man da indskrænke sig dertil, men hvis det var muligt for Indenrigsministeren at finde flere, vilde Vejen være aaben, saa at der kunde beskikkes flere, en for hver Landsdel eller for Dele af hver Landsdel, som Forholdene nu kunne udvikle sig. At have Tilsynsmænd, der kunne paase, at de Lovbestemmelser, der nu gælde, blive overholdte, deltage ved Mægling, naar Tvist opstaa, og i øvrigt øve den Virksomhed, som saadanne Tilsynsmænd efterhaanden kunne komme til at udøve, vilde ganske sikkert være en stor Fordel saavel for Landets egne Folk som for Udlandets Arbejdere, en Betyggelse, det vel er værd at gennemføre.

Vi tro, at vi med de Ændringsforslag, vi her have tilladt os at foreslaa, ville bidrage til at kultivere de indvandrede Arbejdere, og vi ville med det Forslag rydde mægtige Grunde til Voldshandlinger af Vejen. Vi mene, at det vilde være i høj Grad fortjenstfuldt, om vi paa dette Omraade kunde strække os ret vidt i Retning af at øve Beskyttelse og skabe saa gode Retstilstande som muligt for de udenlandske Arbejdere. En saadan Lov vilde utvivlsomt højne Tilstanden her i Landet og derved bidrage til at gavne vort Land, hvad vi alle tilstræbe. Vi have med dette Lovforslag henledt Opmærksomheden paa denne vigtige Sag og paa de uhyggelige Sider ved Indvandringsforholdene. Vi vide, at det ikke alene er Socialdemokratiet, der nærer disse Anskuelser, men at der ogsaa ude omkring findes adskillige Mennesker, der ere i høj Grad ilde berørte af de utiltalende Forhold, der herske med Hensyn til Indvandringen. Jeg tror derfor, det vilde være i høj Grad fortjenstfuldt at gaa videre paa den Lovgivnings Grund, vi paabegyndte i F'jor. Der fandtes i et Re-